

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Karly Cháberové a soudců Jana Kratochvíla a Štěpána Výborného ve věci žalobce L. L., bytem ..., zastoupeného Mgr. Luděkem Voigtem, advokátem, se sídlem Bělohorská 185/163, Praha 6, proti žalovanému **Úřadu městské části Praha 2**, se sídlem náměstí Míru 20, Praha 2, zastoupené JUDr. Zdeňkem Veselým, advokátem, se sídlem Panská 6, Praha 1, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného – nezahájení přezkumného řízení a nezahájení správního řízení o zákazu užívání stavby,

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

I. Rekapitulace předchozího řízení a obsah spisu

Žalobce se žalobou domáhá určení, že žalovaný tím, že nezahájil přezkumné řízení kolaudačního souhlasu vydaného žalovaným dne 27. 1. 2017, č. j. OV/120302/2016/Vych, a nezahájil správní řízení o zákazu užívání dokončené části stavby, postupuje nezákonně. Navrhuje, aby soud žalovanému přikázal přezkumné řízení a řízení o zákazu užívání stavby zahájit.

Ze správního spisu soud zjistil následující pro rozhodnutí ve věci podstatné skutečnosti.

Žalobce a jeho bratr jsou spoluvlastníky čtyř bytových jednotek, které byly budovány v domě č.p. X, v katastrálním území X. Zároveň je žalobce výlučným vlastníkem další budované

bytové jednotky v tomto domě a jeho bratr také výlučným vlastníkem jedné budované jednotky v tomto domě.

Dne 21. 11. 2016 autorizovaný inspektor, ing. arch. P. M., vydal certifikát pro kolaudační souhlas na čtyři bytové jednotky v 5. nadzemním podlaží ve spoluvlastnictví žalobce a bytovou jednotku v 6. a 7. nadzemním podlaží s terasou ve výlučném vlastnictví bratra žalobce. Inspektor konstatoval, že stavba byla řádně provedena v souladu s ověřenou projektovou dokumentací.

Dne 12. 1. 2017 žalovaný provedl závěrečnou kontrolní prohlídku stavby, v rámci které zjistil, že stavba byla provedena podle vydaného stavebního povolení ve znění změny stavby před dokončením a ověřené projektové dokumentace.

Dne 27. 1. 2017 žalovaný vydal kolaudační souhlas, kterým povolil užívání dokončené části stavby, konkrétně v certifikátu autorizovaného inspektora zmíněných čtyř bytů v 5. nadzemním podlaží a mezonetového bytu v 6. a 7. nadzemním podlaží s terasou. V odůvodnění uvedl, že jej vydal na základě odborného posudku (certifikátu) autorizovaného inspektora ing. arch. P. M. ze dne 21. 11. 2016

Žalobce dne 16. 2. 2017 podal podnět žalovanému k provedení přezkumného řízení tohoto kolaudačního souhlasu a k zahájení správního řízení o zákazu užívání stavby. Namítal, že dokumentace skutečného provedení stavby se neshoduje se stavebním povolením. Podle něj v pátém nadzemním podlaží byly postaveny čtyři bytové jednotky namísto tří; vnitřní spojovací schodiště v mezonetovém bytě v šestém podlaží bylo umístěno na jiném místě; k jeho bytu v sedmém podlaží nebyla vystavěna terasa; a v jeho bytě byl zabetonován otvor pro vnitřní spojovací schodiště. Z tohoto důvodu podle žalobce předmětná stavba nebyla provedena v souladu s ověřenou dokumentací a nemělo tedy dojít k vydání kolaudačního souhlasu. Zároveň měl stavební úřad užívání stavby zakázat.

Žalovaný dne 9. 5. 2017 žalobci sdělil, že neshledal důvody k zahájení přezkumného řízení ani k zahájení řízení o zákazu užívání předmětné stavby. Podle něj kolaudační souhlas byl vydán na základě certifikátu autorizovaného inspektora. Stavební úřad je certifikátem vázán a nemohl do něj jakkoliv zasáhnout nebo jej změnit. Stavební úřad také neměl důvod pochybovat o skutečném stavu stavby. Nedostatky zjištěné v činnosti autorizovaného inspektora mohou být řešeny v rámci státního dozoru podle § 171 odst. 3 stavebního zákona. Přímý zásah vůči vydanému certifikátu, tedy jeho přezkoumání, změna nebo zrušení není možný. Stavební úřad nedošel k závěru, že lze mít důvodně za to, že kolaudační souhlas byl vydán v rozporu s právními předpisy. Ze stejných důvodů neshledal ani důvod pro zahájení řízení o zákazu užívání stavby.

II. Argumentace účastníků

Žalobce namítá, že nezahájení přezkumného řízení a řízení o zákazu užívání stavby je protizákonné a představuje nezákonný zásah ve smyslu § 82 soudního řádu správního. Žalobu odůvodňuje stejnými argumenty, které uvedl v podnětu zaslanému žalovanému dne 16. 2. 2017. Doplní, že je povinností žalovaného zahájit tato řízení z moci úřední a že zásah spočívající v nezahájení přezkumného řízení je jednorázovým zásahem s trvajícím důsledkem. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě setrval na svých názorech, které uvedl ve výše citovaném sdělení ze dne 9. 5. 2017.

Při jednání žalobce i žalovaný setrvali na svých písemných stanoviscích.

III. Hodnocení soudu

Úvodem městský soud podotýká, že kolaudační souhlas lze přezkoumat v rámci přezkumného řízení. Jak vyplývá z § 122 odst. 3 stavebního zákona, kolaudační souhlas lze přezkoumat v přezkumném řízení, které lze zahájit do 1 roku ode dne, kdy souhlas nabyl právních účinků. V návaznosti na nevydání kolaudačního souhlasu lze také podle § 122 odst. 4 stavebního zákona zakázat užívání stavby, jsou-li na stavbě zjištěny závady bránící jejímu bezpečnému užívání nebo rozpor s podmínkami § 119 odst. 2 stavebního zákona.

V nyní posuzovaném případě však žalovaný přezkumné řízení zahájit odmítl.

Městský soud tak musí především posoudit, zda proti nezahájení přezkumného řízení se obecně lze úspěšně bránit žalobou podle § 82 a násl. soudního řádu správního, jak činí žalobce v této žalobě.

Podle § 82 soudního řádu správního každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.

Podle ustálené judikatury ochrana podle § 82 a násl. soudního řádu správního je důvodná tehdy, jsou-li - a to kumulativně, tedy zároveň - splněny následující podmínky: Žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením („zásahem“ v širším smyslu) správního orgánu, který není rozhodnutím (4. podmínka) a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka), přičemž „zásah“ v širším smyslu nebo jeho důsledky musí trvat nebo musí hrozit opakování „zásahu“ (6. podmínka). Není-li byt' jen jediná z uvedených podmínek splněna, nelze ochranu podle § 82 a násl. soudního řádu správního poskytnout (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 3. 2005, č. j. 2 Aps 1/2005-65).

Judikatura správních soudů se již také opakovaně zabývala otázkou soudní ochrany před sdělením správních orgánů, že nezahájily přezkumné řízení. Podle ustálené judikatury přepis, jímž správní orgán sděluje, že neshledává důvody k zahájení přezkumného řízení, je pouhým sdělením úřadu straně a není rozhodnutím ve smyslu § 65 soudního řádu správního; takový úkon je vyloučen z přezkoumání soudem ve správním soudnictví a žalobu proti němu podanou správní soud odmítne jako nepřipustnou. Důvodem je, že tímto sdělením správní orgán nezaložil, nezměnil, nezrušil ani závazně neurčil ničí práva či povinnosti. Tímto sdělením správní orgán pouze informuje, že neshledal důvody pro zahájení přezkumného řízení z úřední povinnosti. Na zahájení přezkumného řízení není právní nárok. Jde o zvláštní prostředek dozorčího práva, který byl svěřen do rukou správních orgánů (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 2. 2008, č. j. 7 As 55/2007-71 a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 1. 2017, 2 As 309/2016-27).

Na těchto základech judikatura poté dovodila, že proti nezahájení přezkumného řízení se nelze úspěšně bránit ani žalobou podle § 82 a násl. soudního řádu správního. Podle Nejvyššího správního soudu přezkumné řízení je svou povahou řízením dozorčím, nejedná se o nárokový opravný prostředek. Účastník předchozího řízení může sice podat podnět k jeho zahájení, na samotné zahájení však nemá právní nárok. Podáním příslušného podnětu není

přezkumné řízení zahájeno, neboť řízení lze zahájit jen z moci úřední, to znamená, že je zahájeno až tehdy, když správní orgán zahájení řízení oznámí účastníku postupem dle § 46 odst. 1 správního řádu. V případě, že příslušný správní orgán dojde k závěru, že chybí důvod pro přezkoumání napadeného rozhodnutí, nevydává o tomto zjištění rozhodnutí, neboť není důvodu zasahovat do právní sféry účastníků správního řízení, protože jejich dosavadní práva a povinnosti nebyly tímto zjištěním správního orgánu nijak dotčeny. Proto sdělením vydaným podle § 94 odst. 1 správního řádu nemohlo být zasazeno do právní sféry oznamovatele a není možné takové sdělení posuzovat jako nezákonný zásah ve smyslu § 82 soudního řádu správního (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne ze dne 12. 11. 2015, č. j. 5 As 127/2015-37).

Městský soud se s těmito názory Nejvyššího správního soudu ztotožňuje a nemá důvod se od nich v nyní posuzovaném případě odchýlovat. Ani v nyní posuzovaném případě nezahájením přezkumného řízení nebylo negativně zasazeno do právní sféry žalobce. Žalobce tedy jimi nebyl zkrácen na svých právech a není tedy splněna již první podmínka pro poskytnutí soudní ochrany v rámci zásahové žaloby podle § 82 a násl. soudního řádu správního. Žalobce mohl být krácen na svých právech vydáním kolaudačního souhlasu, ale nikoliv tím, že žalovaný nezahájil přezkumné řízení, na které není právní nárok.

Podporu tvrzení žalobce, že nezahájení přezkumného řízení je nezákonným zásahem neposkytuje rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 3. 2016, č. j. 1 As 286/2015-97, na který žalobce odkazuje. Ratio decidendi tohoto rozsudku se vůbec netýká otázky, co je nezákonným zásahem, ale počátku běhu lhůty pro podání zásahové žaloby. Podle Nejvyššího správního soudu byla v daném případě zásahová žaloba proti nezahájení přezkumného řízení podána opožděně, a proto se vůbec nezabýval otázkou, zda mohlo jít o nezákonný zásah.

Pro úplnost soud dodává, že podle judikatury ochrany před nezahájením přezkumného řízení se nelze úspěšně domáhat ani žalobou proti nečinnosti správního orgánu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne ze dne 22. 6. 2016, č. j. 5 As 219/2015-17). Neznamená to však, že osoby, které se cítí být zkráceny na svých právech úkony správního orgánu, nemají soudní ochranu. Důvodem je, jak bylo již řečeno, že nezahájení přezkumného řízení negativně do právní sféry osob nezasahuje. Osobám v postavení žalobce je však samozřejmě k dispozici soudní ochrana proti těm rozhodnutím či jiným zásahům správních orgánů, ohledně nichž se domáhají zahájení přezkumného řízení. Žalobce měl tedy možnost se soudní ochrany domáhat přímo proti kolaudačnímu souhlasu (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 3. 2015, č. j. 5 As 155/2014-28, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 2. 2017, č. j. 7 As 325/2016-69, na který při jednání odkázal sám žalobce). To však v této žalobě neučinil. Nutno také dodat, že i kdyby tak v této žalobě učinil, stalo by se to po lhůtě podle § 84 odst. 1 soudního řádu správního.

K návrhu žalobce, aby soud konstatoval, že nezahájení správního řízení o zákazu užívání stavby je nezákonné, soud předně podotýká, že tento návrh není žalobcem nijak blíže odůvodněn.

Podle § 122 odst. 4 stavebního zákona jsou-li na stavbě zjištěny závady bránící jejímu bezpečnému užívání nebo rozpor s podmínkami § 119 odst. 2, stavební úřad kolaudační souhlas nevydává a rozhodnutím, které je prvním úkonem v řízení, užívání stavby zakáže.

Z textu tohoto ustanovení vyplývá, že užívání stavby lze zakázat pouze tehdy, pokud stavební úřad nevydává kolaudační souhlas. V nyní posuzovaném případě však kolaudační souhlas vydán

byl a za takového stavu tedy žalovaný ani nemůže následně užívání stavby zakázat. Pokud tedy takové řízení nezahájil, respektive zákaz nevydal, je postup žalovaného v souladu se zákonem a nemůže představovat nezákonný zásah.

Městský soud tedy z výše uvedených důvodů neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 87 odst. 3 soudního řádu správního zamítl.

Soud ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 soudního řádu správního rozhodl, že žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení. Žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady nevznikly. Podle ustálené judikatury v případě, že v soudním řízení správním vystupuje jako účastník orgán veřejné správy v oboru své působnosti, není v zásadě důvodně vynaloženým nákladem, pokud se v takovém řízení nechá zastoupit (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne ze dne 19. 2. 2015, č. j. 7 Afs 264/2014-35). Soud neshledal žádné důvody, proč by v nyní posuzované věci týkající se výlučně činnosti žalovaného mělo být nezbytné, aby se žalovaný správní orgán nechal zastoupit advokátem.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 23. 11. 2017

JUDr. Karla C h á b e r o v á v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Z. L.